

KERHELY

PÜNKÖSD

2024. 2. szám

A SZENTENDREI REFORMÁTUS
EGYHÁZKÖZSÉG KIADVÁNYA

AZ IGAZSÁG MOZDÍT

ÉLETKÉPEK
FÉRFI CSENDES NAP
A ZENE MEGELEVENÍT – KÁNTORAINK
TORNANÁDASKA

KÖNYVAJÁNLÓ
VERS

Az igazság mozdít

„... amikor azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra...” Jn 16,13

A híreket nézem a tévében. A napi eseményekről tudósítanak, a tényekről; emberek nyilatkoznak, képeket is láthatok. Aztán átkapcsolok egy másik csatornára, megnézem a híreket, a tényeket, hogy mi történt aznap. Ugyanaz a hír, mégis teljesen máshogy látom az eseményeket. Most mi az igazság?

Beszélgetek egy barátommal. Összeveszett valakivel, fel van dülva. Töviről hegyire elmeséli, hogyan és mivel bántotta meg az illető. Aztán összefutok ezzel a bizonyos illetővel. Ömlik belőle a szó. Töviről hegyire elmeséli, hogyan és mivel bántotta meg a barátom. Két teljesen különböző történetet hallok. Mi az igazság?

A mi világunk arra a válaszra jutott, hogy igazad lehet neked is, meg nekem is, mindenkinek lehet igaza; olyan, hogy „igazság” nem létezik. Egészen addig egyet is értünk ezzel, míg nem kerülünk olyan helyzetbe, hogy nekünk van igazunk. Vagyis nekem. És igazságért kiáltok, és az a legfőbb vágyam, hogy kiderüljön az igazság!

Ilyenkor különösen imádkozom az Igazság Lelkéért, hogy hozza fel rám is áldott napját,

hogy mindenki számára nyilvánvaló legyen az „igazság”. És valóban felkel a nap, és hirtelen minden világos lesz. A Lélek első sugarai engem világítanak meg, és nyilvánvalóvá válik számomra, hogy ki is vagyok valójában.

Isten szemével kezdem látni magam, ahogy Ő lát engem. Meglátom, hogy meztelen vagyok. Meglátom, hogy mindenestől fogva bűnös vagyok, hogy tisztátalanok a gondolataim, hogy a legjobb szándékkal is csak bántok másokat, hallom a szavaimat, amik éles fegyverként sértenek, és elém kerülnek a mulasztásaim, amiket nem tettem meg, mert gyáva vagyok önző voltam.

„Uram, én nem ezért az igazságért imádkoztam! Küldd el az Igazság Lelkét!”

És Isten meghallgat, és látom az Ő igazságát; egyedül Ő lát engem így, meztelenül, méltó vagyok a büntetésre, de Ő mégis „megigazít”. Jézus Krisztus azért jött, hogy magára vegye a mi bűneinket, az én bűneimet, hogy nekem életem, igazságom legyen Őbenne.

„Uram, küldd az Igazság Lelkét, vezessen el a teljes igazságra!”

És a Lélek elvezet egy másik realitásba, a valóságba, ahol képes leszek felismerni, hogy Isten csodálatos, egyedi, és megismételhetetlen alkotása vagyok. Felismerem a tényt, hogy minden bűnöm és nyomorúságom ellenére Isten nagyon szeret engem, méltóságba öltöztet, és a vele való közösségre hív. Új ember lehetek, olyan ember, akivé Ő formál engem valóságos igazságban és szentségben (Ef 4,21).

„Uram, küldd az Igazság Lelkét, vezessen el a teljes igazságra!”

Ahogy kel fel az igazság napja, ahogy Lélek munkálkodik az életemben, nyílik a szívem; elfogadni az Ő szeretetét, elfogadni önmagam. A Lélek által nyílik a szívem felfedezni az Isten akaratát az életemben, azt a hivatást, feladatot, amit nekem szán. A Szentlélek adja meg az erőt, hogy a felismert igazságról bizonyosságot tegyek, hogy tanúja legyek. Mert nem tarthatom magamban, mondanom kell; mondani, hogy Krisztusban életet kaptam. Nem tarthatom magamban, tennem kell az igazság és a szeretet cselekedeteit, hogy hálából én is odaszánom

magam Istennek; szolgálni akkor is, ha nem jár érte köszönet.

„Uram, küldd az Igazság Lelkét, vezessen el a teljes igazságra!”

Hallgatom a híreket. Már nem az a kérdésem, hogy kinek van igaza, hanem hogy ismerik-e az Isten igazságát az ismerőseim, a munkatársaim, a családtagjaim, nincs idő, hirdetni kell, hogy Jézus az igazság, Ő az élet! Mert az Igazság Lelke mozdít: „indulj, legyél hírnököm!” Tényleg, mi lenne, ha én lennék a hírmondó? Ha nem tartanám meg magamnak az igazságot, ha a baljós hírek világában hirdetném az örömhírt?

A Lélek mozdít – hirdetni az örömhírt, mint Péter azon az első pünkösdön: „Térjete meg, és kereszteskedjete meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát.” (ApCsel 2,38).

Az igazság után kiáltasz? Kérd az Igazság Lelkét, Ő elvezet a teljes igazságra.

**Harmathy Andrásné Ágota,
beosztott lelkipásztor**

Ünnepi alkalmaink

A Szentendrei Református Egyházközség ünnepi alkalmai:

május 13-15., hétfőtől szerdáig	19 óra	Úrvacsorai előkészítő
május 19., pünkösdvasárnap	8 óra	Úrvacsorás istentisztelet
	10 óra	Úrvacsorás istentisztelet, confirmáció
május 20., pünkösdhétfő	9 óra	Pünködsdi gyülekezeti nap Leányfalun

Nyári táboraink

Hívunk benneteket közös elvonulásainkra, amikor kivonjuk magunkat az élet szokott körforgásából. Jelentkezés és részletek honlapunkon.

gyülekezeti tábor		augusztus 7-11.	szerdától vasárnapig
fiataljaink táborai:			
napközis tábor	1-4. osztályosoknak	június 24-28.	hétfőtől péntekig
vándortábor	5-7. osztályosoknak	június 30.-július 3.	vasárnaptól szerdáig
scifi tábor	8-9. osztályosoknak	július 1-5.	hétfőtől péntekig
ifi tábor	10. osztályos kortól	július 8-14.	hétfőtől vasárnapig

Életkép

Pünkösdkor a Szentlélek ajándékát ünnepeljük, mi tanítványok, Jézus Krisztusban. A hétköznapiak sivár földi gondjai, bajai közt gyakran azonban megfedekezünk arról, hogy ez az ajándékba kapott erő az, amire szükségünk van. Amire szükségem lett volna azokban az években is, amikor még magam erejéből akartam megoldást találni azokra a megpróbáltatásokra, amiket az élet és azon belül a késői anyaság gördített elém. Egy idegen országban, rokonok, barátok nélkül, különösen kapaszkodtam minden szalmaszállba, amit a külvilág nyújtani tudott: könyvek, tanácsadások, módszertanok, közösségek. Ez az útkeresés, amiben választ kerestem a hogyanra, időről-időre hoztak enyhülést. De a bennem megrekedt és magát életben tartani akaró lehúzó erő nem engedett a karmai közül, mígnem erőtlően végre térdre ereszkedtem az egyetlen megmaradt személy előtt. A kereszttel előtt, amit anyukám emlékére helyeztem el az ágyam mellett a falra. És könnyörögtem. És már csak ebben volt reménységem, hogy hátha meghallgatásra találnak siralmaim. Valahol olvastam, hogy Isten csak akkor avatkozik be, amikor Ő elérkezettnek látja az időt. Így vettem a további akadályokat, ebben a megtalált, valódi reménységben, ami bizalommal töltött el Ő felé. Igazán akkor éreztem, hogy nincs más utam, csak a hit útja, amikor Szentendrén először meghallgattam az igehirdetést egy vasárnapon. Akkor nagy szomjúság támadt a szívemben, hogy megismerjem Istent, az Ő szavát a Szentírásból. Valahogy úgy, ahogy a zsoltáros mondja: *„Ahogyan a szarvas kívánczik a folyóvízhez, úgy kívánczik a lelkem hozzád, Istenem! Isten után szomjazik lelkem, az élő Isten után:...”*. (Zsolt 42,2-3)

Mindannyian keressük az igazságot, gyakran halljuk, hogy az igazság relatív, és hogy mindenkinek igazsága van a saját szemszögéből

ítelve. Ez a hamisan csengő, elbizonytalanító megállapítás, bevallom, korábban rám is hatott, mert megértő akartam lenni. Ma már biztosan tudom, hogy ez csapda.

Az ige üzeneteit olvasva és hallva annyi igazságot fedeztem fel bennük, hogy ha ismertem volna azokat azelőtt, sok fájdalmat megspórolhattam volna magamnak és szeretteimnek. Most már tudom, hogy a legnagyobb érték és orvosság a szeretet. Ennek felismeréséhez segít

az igazi hit, amit kegyelemből kapunk a mindenható Atyánktól, mert Ő nyúl utánunk, hogy el ne vesszünk. *„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.”* (Mt 11,28)

Hálás vagyok a Szentléleknek, hogy megnyitotta a fülemet a hallásra. Még a megismerés útját járom, de már van iránytűm. Ő az, aki Jézus tanításait megértésre viszi bennünk. Tanít az igazság szeretetére, moz-

dít a közösségben való szolgálatra, megajándékoz gyümölcseivel.

Elindulva az úton tapasztaltam meg közösségünkben a testvéri szeretetet. Itt indultam el az egyéni növekedés mellett szolgálatra is. Hálás vagyok egyik testvérünk megszólításáért, lenne-e kedvem részt venni a születésnap szolgálatban: idősebb testvéreket köszönteni, elbeszélgetni velük. Panaszaikat és örömeiket meghallgatni nemcsak nekik jelentheti azt az érzést, hogy egyházunk gondol rájuk, de számomra is egyfajta ajándék. Így érkeztem meg a diakóniai szolgálatba, ami egy második meghívással is bővült. Örömmel megyek lelkészünkkel ezt a korosztályt meglátogatni otthonaikban. A látogatások végén azzal a reménységgel köszönünk el tőlük, hogy gyülekezetünk életéből egy darabot megvillantva meghívást hagyunk hátra, főleg azoknak, akik már ritkán vagy nem

rendszeresen járnak templomba. Örömmel fe-
dezzük fel a következő vasárnapon az ismerős
arcokat a legutóbbi látogatásunkról.

*”...mert Isten az, aki munkálja bennetek mind a
szándékot, mind a cselekvést az ő tetszésének
megfelelően.” (Fil 2,13)*

Csaba Gitta

Élet + kép

Három fiunk felnőtté válása és a szüleim ha-
lála után, 2016-ban költöztünk a feleségemmel
Szentendrére. Az ismeretlenbe, közel hatva-
névesen, egy olyan helyre, ahol már minden elő
volt készítve, csak észre kellett vennem.

Fotó: Tóth András

Itt vártak a rokonok, a szomszédok és a gyü-
lekezet, a férfiak köre. Itt várt Isten velük, türel-
mesen, ahogyan csak Isten tud várni. Nem vont
kérdőre, egyszerűen csak hozzám lépett és át-
ölelt. Az ölelést Ő kezdeményezte, nekem arra
is hagyott időt, hogy megérezsem, fölfogjam.
Hagyta, hogy panaszkodjak az ismeretlen miatt,
hagyta, hogy fussak még néhány üres kört. Az-
tán elkezdte nyitogatni az ajtókat, hívogatott a
belépésre. Az első napon még tovább sétáltam,
de a második és harmadik napon is nyitott ajtók
vártak. Végre észrevettem, beléptem. Bár meg-
tettem volna jóval korábban! Olyan érintések
értek, amiket azelőtt nem vettem észre, amikre

nem figyeltem. Most nekem is döntenem kel-
lett, hogy befogadom-e Jézust, hogy kitárom-e
neki a szívem ajtaját, mert eddig nem figyeltem
a zörgetésére. Be akart jönni a szívembe, mert
szeret, mert meg akart menteni, mert meg akart
tisztítani, hogy napról napra, lépésről lépésre
olyanná váljak, mint amit Ő elképzelt rólam.

Hogyan lehet ezt emberi ésszel felfogni, befo-
gadni, hogy Jézus meghalt a bűneinkért, meg-
váltott minket, miattunk vállalta a kereszthalált?
Egyedül a határtalan, kiapadhatatlan szeretet a
válaszom. Hálás vagyok érte, hogy ezt megél-
hetem a családomban, a szentendrei gyüleke-
zetünkben. Azóta a jelenlétemmel, a fényké-
pezőgéppemmel is részese lehettem Isten felé
fordulásoknak, megtéréseknek, egymásra talá-
lásoknak, ünnepi pillanatoknak, szolgálatoknak.

Mit kívánhat egy fotós, minthogy Isten csodá-
latos világában alkothasson, fotóival is szolgál-
hasson. Talán Isten a megörökített pillanatokon
keresztül is tud üzeni, de a Szentlélek minden
értelmet meghaladó munkáját nem lehet egyet-
len képpel visszaadni, arra nincs fotós technika.
Az értem mondott imák sincsenek megörökítve.

Közeleg a pünkösöd, erősödik bennem az a
gondolat, hogy hálás szívvel kérjünk, és nyitott
szívvel várjuk, hogy Isten mit készít el a szá-
munkra az Ő Szentlelke által. Kérjünk Krisztus
nevében, és megkapjuk, hogy örömünk teljes
legyen. (Jn 16,24)

Tóth András

KEHELY

A Szentendrei Református Egyházközség kiadványa

Honlapcím: www.szre.hu

Felelős kiadó: dr. Harmathy András lelkipásztor

Főszerkesztő: Wieland Brigitta Szerkesztők: Aladi Lili, Kiss Klaudia

Lektor: Sikolya Zsolt Tördelő: Kereszti Csilla

Gyülekezeti használatra, ingyenes terjesztésben.

Férfi csendesnap

Férfi csendesnapunkat április 13-án Oszlács Endre igei tanítása nyitotta meg a „*Minden lehetséges annak, aki hisz. A fiú apja azonnal felkiáltott: Hiszek! Segíts a hitetlenségemen*” (Mk 9,23) alapján, amit lelki éhséggel hallgattunk: „...*Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!*” (Mk 9,7)

A „**Szabadulás az alkohol fogságából**” részben két testvér bizonyoságtételét hallgattuk meg arról, ahogy életük mélypontján Jézus közbelépett, és kiszabadította őket. „*Lenyúlt a magasból, és fölvelt, a nagy vizekből kihúzott engem.*” (Zsolt 18,17)

Megértettük, hogy az alkoholizmus csak következmény: menekülés a problémák elől, stresszoldás. A valódi ok az Istentől való elszakadás, ezért a Jézussal való teljes életrendezés a legfontosabb, és a szabadulás ráadásként megadatik. Testvéreink is megvallották bűneiket Jézusnak, aki „*minden vétkünket a tenger mélyére dobja*” (Mik 7,19). Hálás a szívünk testvéreink szabadulásáért! „*Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.*” (Jn 8,36) Mindkettőjük életrendezésében a Magyar Kékkereszt Egyesület komoly szerepet játszott.

Örömmel vallották meg, hogy reménységük Krisztusban van, mert benne „újja lett minden”. Mindkét testvérünk élete Isten felé fordult. Egyikük Pécsről hetente jár fel a dömösi misszióba szolgálni, másik testvér szakított régi munkahelyével, és a teljes életrendezésen munkálkodik! SDG!

Később az alkohol utáni sóvárgásról, elengedésről, segítségkérésről, veszteségekről, támogató családról, gyógymódról beszélgettünk.

Kimondtuk, hogy sok más függőség is van. Hisszük, ha valaki a bűneit megvallja, Krisztus szabadító áldozatát elfogadja, akkor lesz szabadulás a legnagyobb mélységből is, mert „*Az Úr pedig a Lélek; és ahol az Úr Lelke, ott a szabadság.*” (2Kor 3,17)

A másik témánk a „**Gyógyulás Istennel**” volt, ahol szintén két tanúságtétel hangzott el.

Sándornak, a betegséggel való szembesülés, legnagyobb meglepetésére nem okozott traumát, pedig egyszerre kettővel is szembe kellett néznie. Úgy volt vele, amikor megtudta, hogy aki a „tövist” adta, erőt is ad az elhordozáshoz. Ma is ezt vallja. Elfogadni, beszélni róla már nem ment neki olyan könnyen, de ez mára sikerült. A Jézussal való kapcsolata naponta erősödött, és így meglátta, hogy Ő a legjobb „orvos”!

Zsigmond édesanyja halálos betegségét és abból való csodálatos gyógyulását osztotta meg, illetve hogy Isten családba, közösségbe teremt bennünket, ahol egymásért imádkozva szeretethetjük egymást. „*Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok. Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.*” (Jak 5,16) „Hát még az élő Istennek mekkora ereje van!” – tette hozzá.

Később a betegségekkel való szembesülésről, elvesztésről, gyógyulási megoldásokról, annak elfogadásáról és Isten jelenlétéről beszélgettünk. Valljuk, hogy Isten sokszor egy betegség által állítja helyre a vele való elromlott kapcsolatot, és ha ilyen élethelyzetben a magam vagy a felebarátom életét hittel rábízom Istenre, akkor lesz igazi békeség. Hiszen Krisztus Jézus a mi reménységünk (1Tim 1,1).

Bizonyoságtévőink hálásak azért, amit velük Jézus Krisztus tett. Életük most már mások életének mentésén munkálkodik, hogy így vigyék Krisztus jó hírét a világba, aminek első lépése a testvérek gyülekezeti közössége, a családjuk, mert „...*az Isten országa közöttetek van!*” (Lk 17 21)

Csak Jézus, senki más! Reménységgel:

Öreg Sándor és Váradai Zsigmond

A zene megelevenít

„Hirdetem igazságodat a nagy gyülekezetben, és nem zárom be számat, jól tudod, Uram! Igazságodat nem rejtegetem szívem mélyén, hanem beszélek hűségéről és szabadításodról.”

Zsolt 40,10-11

A közöttünk hűséggel, rendszeresen szolgáló kántorainkat, gyülekezetünk istentiszteleti énekét orgonával kísérő testvéreként ismerjük. Ismerjük-e őket igazán? Van-e alkalmunk szót váltani, találkozni velük, akik már akkor ott fenn ülnek az orgonánál, s halk zeneszóval fogadnak bennünket, amikor gyülekezünk? Szolgálatukat önzetlenül végzik, Isten dicsőségére szebbnél szebb zeneműveket megszólaltatva akkor is, amikor mi már beszélgetve, az orgona hangja miatt egyre hangosabban szólva, találkozásunk örömét kifejezve haladunk a bennünket köszöntő lelkipásztorok és a kijárat felé.

Pünkösdi ünnepvárásunkban a Kehely alapgon-
dolata: „Az igazság mozdít”. Lélekben és talál-
kozásainkban mozduljunk istentiszteletünkön
szolgáló testvéreink felé is, akik alkalmaink után
sokszor csendben, sietve lépnek ki a templom-
kert kapuján, mert újabb
és újabb szolgálatukban
és életükkel hirdetik to-
vább Isten dicsőségét,
szabadítását, irántunk
való végtelen hűségét.

Dr. Bartha Zsolt, két tele-
pülésen több ezer testvé-
rünk orvosa, gyülekezeti
kórusunk tagja, Zászka-
liczky Tamás orgonamű-
vész tanítványa. Hosszú
időn át szolgált gyüle-
kezetünk presbitereként,
1985 óta kántorunk, Pilisszentlászlón és a Skan-
zenban tartott istentiszteleteken is szolgál.

Bokorné Forró Ágnes ének-zenetanár, karve-
zető, gyülekezetünk kórusának karnagya hu-
szonhat éve, zenei életünk szervezője, segítője.
A gimnázium születésének éveivel egyúttal gyer-
mekei születésének időszaka is volt, zenekart
és énekkart alapított. A Vujicsics Tihamér Ze-
neiskola tanszakvezető tanára, a Musica Beata

Vegyeskár és a Musicantus Leánykar karnagya.
Kisgyermek zenei nevelésével is foglalkozik.

Deim Sára zongoraművész, a Szent István Ki-
rály Zeneiskola és Zenei Szakgimnázium tanára,
itt nőtt fel közöttünk. Férjével és kislányukkal
Maglódon élnek, Budapesten dolgoznak, hitta-
noktató, presbiter édesanyja segítségével, Isten
iránti hálával és az Ő dicsőségére vállalja, hogy
messziről utazva is részt vesz a kántori szolgál-
latban.

Farkas Zoltán zenetörténész, a Bartók Béla
Emlékház igazgatója, koncertszervező, műsor-
vezető, tudományos kutató. Budapestről jön
közénk, hogy orgonajátékával, a kórus szolgál-
latához is csatlakozva, velünk együtt dicsérje az
Urat.

Két fiatal testvérünk alkalmanként vállal szol-
gálatot. Pálffy Donát csobánkai kántor, Márton
Márk gyülekezetünk tagja, konzervatóriumi ta-
nuló.

Vizi Dávid orgonaművész, orgonatanár a gim-
náziumunkban tartott istentiszteleteken szolgál.
Pátyról utazik hozzánk,
ahol édesapja reformá-
tus lelkész, egyházkerü-
letünk zenei előadója.

„Csendben éli életét” –
megfogott egy tanul-
mány címe, mely egy lelki-
pásztor ötvenes évekbeli
szolgálatát és gyülekeze-
te életét mutatja be. Az
igazság mozdít, tettek-
re, cselekvésre, Isten dicsé-
retére, minden időben.
Orgonaszóval, énekszó-
val,

zoltárokkal, csendes szolgálatra, hálaadás-
ra, elmélkedésre. Adjunk hálát kántoraink hűsé-
ges szolgálataért, és zengjük énekvezetésünkkel
is a zsolttart:

*„Dicsérjétek az Urat! Énekeljétek az Úrnak új
éneket, dicséretet a hívek gyülekezetében! ...
Dicső dolog lesz ez az Úr minden hívének! Di-
csérjétek az Urat!”* Zsolt 149,1.9b

Bokor György

Fotó: Tóth András

Tornanádaska

A hidak fontosak: akadályokat győzünk le általuk, hogy egymáshoz jussunk. Legtöbbször észre sem vesszük, csak használjuk őket. De nekünk most a hídépítés öröme is megadatott!

Óvodánkba a gyógypedagógiai szárny indításakor kétszer annyi irodabútor érkezett, mint amire szükségünk volt. Hiába volt hibátlan a gyári csomagolás rajtuk, csak a helyet foglalták. A megoldás adta magát: ami nekünk fölösleg, az egy másik óvodában hiánypótló. Így találkozott össze a világhálón a Szentendrei Református Óvoda a tornanádaskával. Ez a kapcsolat maradhatott volna „éteri”, hogy csak a tárgyak utaznak. De megrendített a háttér: itt az ovisok 100%-a halmozottan hátrányos helyzetű. Sok házba nincs bevezetve a víz, és munkába járó ember sincs minden családban, köz- és idénymunkából és segélyből élnek legtöbben. Tornanádaska szintiszta cigány település, zárt közösség, ahol jellemzően egymás között házasodnak. A lakosok fele kiskorú, az anyák jó része is az. A lányok már 16 évesen kezdenek szülni, nem ritka a hét-nyolc gyerek egy-egy családban.

A gyülekezetünk Tanúim Lesztek csoportja volt ennek a találkozásnak a motorja, innen került ki az autó, a sofőr és a küldöttség is. Induláskor az óvodát írtuk be a GPS-be. Az csak ott a helyszínen derült ki, hogy az óvoda nemcsak nekünk volt a település központja, hanem az itt élő családok számra is az. A gyerekek meleg ebédet itt kapnak még a nyári szünetben is. Ahogy fejlesztést és figyelmet, segítséget is a tanulásra. Mellbevágó találkozni azzal, hogy mennyivel több esélyük és lehetőségük van a szentendrei gyerekeknek, mint a tornanádaskaiaknak! És mégis, szekrényestől, esélyestől, adományostól is elvesztem és tudatlanul mo-

zognak ezek között a családok között, ebben a kultúrában! Mindenki zavarban volt: az is aki adott, és az is, aki kapott. A zavart csak tetézte, hogy otlétünk után másnap letartóztatták a polgármestert uzsorázásért. Hálásak voltunk a bölcsességért, hogy ebben a támogatási formában pénzt nem lehet adni közvetlenül, csak levásárolni lehet azt.

A szekrények fuvarozása ennél sokkal egyszerűbb, és biztonságosabb: elég a cím és az időpont. De számunkra a tárgyak csak eszközök, az igazi érték: elindulni, átkelni a hídon, találkozni. Van mit adnunk, mert mi is kaptuk. Van, aki indít, mert az Atya nemcsak a Fiút küldte, és a Fiú nemcsak a Lelket adta, hanem minket, tanítványait is a világnak – ahogy egykor Ő önmagát. Így vagyunk a helyünkön egyházként: úton, küldetésben, hidakat építve, utat készítve. Mozdult is megannyi kéz az oviban, a gyülekezetben, a jótékonysági vásáron: a bútorok, ruhák és játékok mellé pénzt is tudtunk gyűjteni. A város is moccant velünk: kisgyerekek a piacon árulták dolgaikat, csak hogy ők is adni tudjanak!

Nem, senki nem gondolta, hogy ennyi áldás lesz abból, ha nem csak a bútorainkat adjuk Jézus kezébe! Elindultunk.

Harmathy András, gyülekezeti lelkipásztor

Könyvajánló

Bill Hybels: Csak pár lépés

Előbb vagy utóbb minden keresztyén életében eljön egy olyan pont, amikor késztetést érez arra, hogy kezdjen valamit a körülötte élő nem hívő emberekkel. Bibliai felszólításunk is van erre, az ún. missziós parancs (Mt 28,19-20). A misszió, vagy még inkább a missziós magatartás, mindennapos gyakorlása azonban kérdéseket ébreszthet: hogy is kell ezt csinálni?

Bill Hybels Csak pár lépés című könyve ezekre a kérdésekre keresi a választ. Az Ige és Jézus életútja, magatartása alapján bemutatja, hogy az evangelizáció legtisztább formája kilépni komfortzónánkból és beszélgetésbe elegyedni idegenekkel. Felhívja a figyelmet azonban arra, hogy ennek a cselekedetnek nem egy „Hogyan üdvözülj 5 percben” típusú monológ, előadás a célja, hanem a másik személye, élete iránt tanúsított őszinte befogadás és érdeklődés.

A könyv fő üzenete igazából túlmutat a nem hívők felé végzett missziós tevékenységen, és egy ennél áthatóbb, az életünk többi részére is vonatkozó jelentéssel bír. Valójában a Szentlélek bennünk végzett munkájának az eredménye, melyhez a könyv csupán egy mélyebb megértést biztosít – az igazi munkát Isten végzi.

Külföldi tanulmányaim alatt lehetőségem volt megtapasztalni egy helyi gyülekezettől ezt a

feltétel nélküli befogadást. Ettől inspirálva bátorítanék mindenkit a könyv elolvasására – az általunk megtett pár lépés a másik embernek sokkal többet jelenthet, mint gondolnánk.

Szentgyörgyi Máté

Vers

Reviczky Gyula: Pünkösd ünnepére

Piros pünkösd, juttasd tiszta fényed
Ma is minden bánkodó szívének,
Hogy ki tévelyg kétségbe', homályba':
Világító sugaradat áldja.
Habozóknak oldjad meg a nyelvét,
Világosítsd hittel föl az elmét.
Hogy az eszme szívből szívbe szálljon,
Diadallal az egész világon!
Piros pünkösd, szállj le a világra,
Taníts meg új nyelvre, új imára.
Oszlasd széjjel mindenütt az éjet,
Szeretnek sugara, Szentlélek!